

Sygn. I C 334/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Janusz Blicharski
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2013 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. G.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zadośćuczynienie

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda kosztami procesu.

Na oryginale właściwy podpis.

I C 334/12

UZASADNIENIE

Powód R. G. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od ubezpieczyciela sprawcy wypadku 200.000 zł zadośćuczynienia za krzywdy, jakich doznał w wypadku drogowym 12 grudnia 1997 r. spowodowanym przez M. S.. Nadto domagał się podwyższenia wypłacanej mu przez pozwanego renty wyrównawczej z dotychczasowej kwoty 1.135 zł do kwoty 2.500 zł miesięcznie. Poza tym powód domagał się zasądzenia 50.000 zł zadośćuczynienia dla matki powoda za śmierć ojca powoda.

Pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut powagi rzeczy osądzonej powołując się na sprawy I C 61/99 Sądu Okręgowego w Słupsku i I C 186/11 Sądu Rejonowego w Chojnicach. Nadto pozwany na rozprawie w dniu 9 stycznia 2013 r. podniósł zarzut przedawnienia roszczenia o zadośćuczynienie.

W toku procesu po wymianie stanowisk w kwestii żądania podwyższenia renty wyrównawczej strony postanowiły na rozprawie w dniu 27 marca 2013 r. zawrzeć ugodę w przedmiocie podwyższenia renty wyrównawczej wypłacanej przez pozwanego na rzecz powoda z kwoty dotychczasowej 1.082,54 zł do kwoty 1.592,82 zł poczynając od 1 października 2012 r.

Konsekwencją zawarcia ugody było umorzenie postępowania w tym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

12 grudnia 1997 r. powód jadąc samochodem marki O. (...) kierowanym przez M. S. uległ wypadkowi, w wyniku którego doznał poważnych obrażeń ciała pod postacią rany tłuczonej głowy, złamania żeber od 9. do 11., odmy, krwiaka opłucnej prawej oraz urazu czaszkowo#mózgowego, a jego życie było zagrożone. Stan powoda był ciężki, przez długi okres przebywał w szpitalach, na rehabilitacji, przez jakiś czas pozostawał w śpiączce. Przez pierwszych 16 dni od wypadku powód był nieprzytomny a jego stan zdrowia określona jako **ciężki, wegetatywny**. Na skutek rehabilitacji stan powoda uległ poprawie, powód jest obecnie sprawny ruchowo i w tym zakresie rehabilitacja nie jest już konieczna. Ma jednak kłopoty ze sprawnym wypowiedaniem się i składnią zdań. Do chwili obecnej powód nie jest natomiast w stanie podjąć pracy zarobkowej, otrzymuje rentę z ZUS w wysokości nieco przekraczającej 500 zł, zaś od pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy wypadku otrzymywał rentę wyrównawczą, ostatnio w kwocie 1.082,54 zł. Od wydania wyroku w sprawie I C 61/99 stan powoda nie uległ pogorszeniu.

M. S. uznany został za sprawcę wypadku.

W dniu 15 lutego 1999 r. R. G. wystąpił przeciwko M. S. z roszczeniem o rentę wyrównawczą i zadośćuczynienie w związku ze skutkami wypadku z 12 grudnia 1997 r.

W sprawie I C 61/99 Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 29 grudnia 2000 r. zasądził od M. S. na rzecz powoda kwotę 28.520 zł, w tym 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia w trybie art. 445 § 1 k.c. przy zastosowaniu art. 440 k.c. W sprawie powyższej po stronie pozwanej występował jedynie sprawca wypadku, jego ubezpieczyciel nie został pozwany ani zawiadomiony o toczącym się procesie.

Na skutek apelacji pozwanego M. S. wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2001 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w sprawie I ACa 222/01 zmienił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji i zasądzoną łącznie kwotę zadośćuczynienia i odszkodowania 28.520 zł obniżył do kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

dowód: orzeczenia wydane w sprawie I C 61/99 Sądu Okręgowego w Słupsku i Sądu Apelacyjnego w Gdańsku oraz przedstawiona dokumentacja medyczna powoda k. 49 akt sprawy

(...) S.A. w W. po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie I C 61/99 w dniu 10 września 2003 r. wypłacił powodowi przyznane mu przez Sąd zadośćuczynienie w kwocie 20.000 zł.

bezsporne

Dnia 31 stycznia 2011 r. powód wystąpił do Sądu Rejonowego w Chojnicach przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę na jego rzecz kwoty 6.402,88 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdy doznane w wypadku z 12 grudnia 1997 r. Wyrokiem z dnia 3 listopada 2011 r. wydanym w sprawie I C 186/11, Sąd Rejonowy w Chojnicach oddalił powództwo i nie obciążył powoda kosztami procesu, zaś Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 29 lutego 2012 r. wydanym w sprawie I Ca 63/12 oddalił apelację powoda.

W ocenie sądów obu instancji po zasądzeniu na rzecz powoda w sprawie I C 61/99 Sądu Okręgowego w Słupsku miarkowanego w oparciu o art. 440 k.c. zadośćuczynienia od sprawcy wypadku w kwocie 20.000 złotych, ubezpieczyciel sprawcy/pozwany/nie biorący udziału w sprawie z roku 1999 odpowiada tylko w takim zakresie jak sprawca wypadku i zobowiązanie w kwocie wynikającej z wyroku w sprawie I C 61/99 pozwany wykonał. Sądy obu instancji stwierdziły również zgodnie, że niedopuszczalne jest dochodzenie dodatkowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, gdy nie ujawniona została inna krzywda, całkowicie odrębna i której nie można było przewidzieć w ramach wcześniejszego sporu, gdyż tylko taka nowa krzywda nie była objęta powagą rzeczy osądzonej.

Sąd w sprawie I C 186/12 stanął także na stanowisku, że brak jest podstaw do waloryzacji świadczenia zasądzonego wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2001 r.

Dowód: akta sprawy I C 186/12 Sądu Rejonowego w Chojnicach.

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności należało odnieść się do zarzutu przedawnienia roszczenia o zadośćuczynienie podniesionego przez pozwanego.

W ocenie Sądu zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Do wypadku powoda doszło 12 grudnia 1997 r., a w związku z tym wynikający z art. 442 k.c. w brzmieniu sprzed 10 sierpnia 2007 r. 10 - letni wówczas termin przedawnienia roszczenia wobec sprawcy wypadku upływał dopiero 12 grudnia 2007 r. Z kolei zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. /Dz. U. nr 80 poz.538/zmieniającej kodeks cywilny do roszczeń o których mowa w art. 1 tej ustawy /wynikających ze zbrodni lub występku/ powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy/10 sierpnia 2007/, a według przepisów dotychczasowych w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się przepisy art. 442¹ k.c. ustalające 20 - letni termin przedawnienia.

Skoro więc roszczenia powoda w chwili wejścia w życie przepisów wydłużających termin przedawnienia do lat 20, nie były przedawnione według przepisów dotychczasowych, gdyż od zdarzenia do 10 sierpnia 2007 r. nie minęło jeszcze 10 lat, to z mocy ustawy zmieniającej / przy skazaniu sprawcy wypadku za występki/ termin przedawnienia roszczenia wydłużył się do lat 20 a to oznacza, że **roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu.**

Przechodząc do oceny żądania powoda o przyznanie zadośćuczynienia dodatkowego za krzywdy doznane w związku z wypadkiem przede wszystkim należy pamiętać, iż świadczenie w postaci zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę ma **charakter jednorazowy**. Nie ma też żadnych podstaw do żądania ponownego zadośćuczynienia nawet w razie nasilenia się ujemnych skutków dobra osobistego poza sytuacją, gdy są one następstwem zdarzenia nieuwzględnionego wcześniejszym orzeczeniem.

Jak zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 października 2004 r./I CK 321/04/ " charakter zadośćuczynienia pieniężnego z art. 445 § 1 k.c., będącego swoistą formą odszkodowania, w zasadzie jednorazowego i dlatego podlegającego jednorazowemu zasądzeniu, przemawia przeciwko dopuszczalności domagania się więcej niż jednego zadośćuczynienia za tą samą krzywdę, choćby jej postać uległa zmianom. Nie należy więc dopatrywać się jakiegś odrębnej krzywdy wtedy, gdy w rzeczywistości ujawniona zostaje tylko nowa okoliczność powodująca jedynie rozrastanie się istniejącej już dawniej i znanej sądowi krzywdy. Gdyby jednak w przyszłości została ujawniona inna krzywda, całkiem odrębna, której nie można było w ramach poprzedniego sporu przewidzieć, to wówczas będzie to nowa krzywda, która nie była przedmiotem rozstrzygnięcia i nie mogła być tym samym objęta powagą rzeczy osądzonej."

Z powyższą argumentacją Sądu Najwyższego w pełni zgadza się sąd orzekający w niniejszej sprawie. Wszelkie najgroźniejsze skutki wypadku z grudnia 1997 r. ujawniły się bezpośrednio po zdarzeniu. Powód przez długi okres był nieprzytomny i pozostawał w stanie wegetatywnym zagrażającym bezpośrednio jego życiu. Z czasem, jak wynika to już z orzeczenia Sądu wydanego w sprawie I C 61/99 stan powoda ulegał systematycznej poprawie. W chwili obecnej powód nadal odczuwa skutki wypadku jednak nie są to skutki nowe i nie pojawiła się żadna nowa krzywda/ całkowicie odrębna jak to określił Sąd Najwyższy/, której nie można było przewidzieć w trakcie sporu w sprawie I C 61/99. Nawet więc dalsza niezdolność powoda do pracy zarobkowej nie jest odrębną krzywdą a dodatkowo w tym zakresie R. G. uzyskuje stosowne zabezpieczenie w postaci renty wyrównawczej podwyższonej w niniejszej sprawie na mocy ugody zawartej pomiędzy stronami.

Nadto w toku procesu powód nie przedstawił żadnych dowodów na zaistnienie **nowej krzywdy** a tylko nowa krzywda jak wyżej stwierdzono stanowić by mogła podstawę dalszego zadośćuczynienia. Podobne stanowisko zajęł też Sąd Okręgowy w Słupsku rozstrzygając apelację R. G. od wyroku Sądu Rejonowego w Chojnicach wydanego w sprawie I C 186/11.

Jako niecelowe Sąd uznał również przesłuchanie zgłoszonych przez powoda w piśmie z dnia 25 lipca 2012 r. świadków którzy mieli potwierdzić jedynie przebieg powrotu powoda do zdrowia i rehabilitacji jakiej musiał się poddać. Brak jest bowiem podstaw by okoliczności powyższe a opisane szeroko w pismach procesowych samego powoda kwestionować.

Podstaw faktycznych ani prawych nie znajduje też żądanie powoda zasądzenia na rzecz matki M. G. kwoty 50.000 złotych zadośćuczynienia m.in. z powodu przedwczesnej śmierci ojca powoda a męża M. G.. Między śmiercią ojca powoda a wypadkiem powoda z grudnia 1997 r. nie ma związku przyczynowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd roszczenie R. G. o dalsze zadośćuczynienie oddalił.

Z uwagi na trudną sytuację zdrowotną powoda oraz jego złą sytuację materialną, Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył R. G. kosztami procesu.

Na oryginale właściwy podpis.